

Arrest

nr. 116 631 van 9 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 13 juni 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat ISTAS-SLANGEN, die *loco* advocaat Nathalie LENTZ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 mei 2011 diende verzoeker een eerste asielaanvraag in.

1.2. Op 14 september 2012 weigerde de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 19 september 2012 werd verzoeker bevolen het grondgebied te verlaten onder een bijlage 13*quinquies*.

1.4. Op 17 oktober 2012 diende verzoeker een beroep in tegen de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal.

1.5. Op 26 maart 2013 bevestigde de Raad de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal. Hij werd op 24 mei 2013 bevolen het grondgebied te verlaten onder een bijlage 13quinquies.

1.6. Op 23 mei 2013 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.7. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris weigerde op 13 juni 2013 de inoverwegingname van de asielaanvraag onder een bijlage 13quater.

1.8. Verzoeker diende op 18 september 2013 een derde asielaanvraag in.

1.9. Op 9 oktober 2013 nam de commissaris-generaal een beslissing tot inoverwegingname van verzoekers derde asielaanvraag.

De in 1.7 vermelde beslissing betreft thans de bestreden beslissing:

"WEIGERING TOT IN OVERWEGINGNAME VAN EEN ASI EL A ANVRA AG

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten Y J. K. geboren (...)

en van nationaliteit te zijn : Irak

die een asielaanvraag heeft ingediend op 23/05/2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 30/05/2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 29/03/2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) afgesloten werd met een arrest tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat betrokkene op 23/05/2013 een tweede asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene volgende documenten voorlegt in het kader van zijn huidige asielaanvraag : vier foto's in verband met de vernieling van zijn huis door de politie van Irak, een kopie van een dreigbrief, een door betrokkene handgeschreven lijst met namen van 7 slachtoffers gedood door milities, een internetartikel over de dood van een militielid en de wraakacties, kopie van een arrestatiebevel op naam betrokkene, kopie van een geheim bericht : de naam van betrokkene staat op een lijst van te arresteren personen, een internetartikel ter bevestiging van het geheime bericht, kopie attest van de asielaanvragen van betrokkene en zijn echtgenote te Syrië, kopie attest van opsluiting en vrijlating gevangenis Abu Graib door de Amerikaanse bezettingsmacht. Overwegende dat de voorgelegde documenten weinig objectieve bewijswaarde hebben gelet op het feit dat het kopieën betreffen en geen originelen, dat de handgeschreven lijst met namen van slachtoffers door betrokkene zelf geschreven is, dat internetartikels geen enkele bewijswaarde hebben en de voorlegde foto's eender waar kunnen genomen zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij de aanleidingen voor zijn vertrek uit Irak reeds aangehaald heeft tijdens de procedure van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in haar beslissing d.d. 14/09/2012 in het kader van de eerste asielaanvraag van betrokkene van oordeel was dat het asielrelaas ongeloofwaardig was. Overwegende dat de RvV in haar arrest het CGVS volgde in haar beslissing. Overwegende dat de voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de beslissing inzake de vorige asielaanvraag in positieve zin zouden kunnen wijzigen. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 29/05/2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve dient erop gewezen dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de stukken bijgebracht door de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen blijkt dat verzoekers derde asielaanvraag van 18 september 2013 in overweging genomen werd in overeenstemming met artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing waarbij zijn asielaanvraag niet in overweging werd genomen, kan haar bijgevolg geen voordeel opleveren.

De verzoekende partij verklaart ter zitting dat hij instemt met het feit dat hij geen belang heeft bij de verdere behandeling van het beroep.

Het beroep is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend veertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS